

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-114-00

Druk nr 2345
Warszawa, 9 listopada 2000 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

PROJEKT

Ustawa
z dnia r.
o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia
broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązań wynikających z Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, sporządzonej w Paryżu w dniu 13 stycznia 1993 roku (Dz.U. z 1999 r. Nr 63, poz. 703), zwanej dalej „Konwencją”.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się wobec osób fizycznych, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej oraz innych podmiotów mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także przedsiębiorców zagranicznych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność z wykorzystaniem związków chemicznych i ich prekursorów, objętych postanowieniami Konwencji.

2. Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią również statki powietrzne oraz statki morskie i inne jednostki pływające, o polskiej przynależności państwowej.

Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o „broni chemicznej”, „toksycznych związkach chemicznych”, „organicznych związkach chemicznych”, „prekursorach”, „chemicznych środkach policyjnych”, „obiektach do produkcji broni chemicznej” oraz „celach nie zabronionych przez Konwencję” pojęcia te należy rozumieć w sposób określony w Konwencji.

2. Użyte w ustawie określenie „zespół eskortujący” znaczy tyle co wyrażenie „eskorta w kraju” rozumiane w sposób określony w Konwencji.

Rozdział II

Zakazy i ograniczenia

Art. 4. Zabrania się, z zastrzeżeniem art. 5, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) prowadzenia badań, produkcji, wytwarzania, przetwarzania lub nabywania w jakikolwiek inny sposób, gromadzenia, przechowywania, zbywania lub przekazywania komukolwiek broni chemicznej,
- 2) używania broni chemicznej,
- 3) podejmowania jakichkolwiek przygotowań wojskowych do użycia broni chemicznej,

- 4) używania chemicznych środków policyjnych jako środka prowadzenia działań wojennych,
- 5) podlegania lub pomocnictwa w podejmowaniu działalności zabronionej w pkt. 1-4.

Art. 5. Produkcja, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie Nr 1 Załącznika do Konwencji, dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 1”, może być prowadzone wyłącznie w celach nie zabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.

Art. 6. 1. Produkcja, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1 może być dokonywane na podstawie pozwolenia.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje minister właściwy do spraw gospodarki, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Dla jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także dla przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Minister Obrony Narodowej.

Art. 7. 1. Pozwolenie na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów jest niezależne od wpisu do rejestru przedsiębiorców oraz koncesji i zezwolenia, o których mowa w przepisach o działalności gospodarczej.

2. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie pozwolenia lub ograniczenie jego zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Pozwolenia udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat.

4. Do udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany i cofnięcia pozwolenia lub ograniczenia jego zakresu w stosunku do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 16, art. 17 ust. 1 i 2, art. 18, art. 20, art. 21 ust. 1-5, art. 22, art. 23 i art. 26 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178).

Art. 8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania pozwoleń na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1. Rozporządzenie to określi w szczególności:

1) wzory wniosków o wydanie pozwolenia na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów,

2) dokumenty, które powinny być dołączone do wniosków, o których mowa w pkt. 1,

3) wzory pozwoleń na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów.

Art. 9. 1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i szczególne warunki produkcji, wytwarzania, przetwarzania, nabywania, gromadzenia, przechowywania, zbywania, przekazywania i używania toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, w jednostkach i komórkach organizacyjnych jemu podporządkowanych oraz przez niego nadzorowanych, a także w przedsiębiorstwach państwowych, dla których jest on organem założycielskim. Rozporządzenie to zapewni, aby działalność ta była prowadzona wyłącznie w celach nie zabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.

2. Minister Obrony Narodowej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki kopie wydanych pozwoleń na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie w jednostkach i komórkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów.

Rozdział III

Obrót z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami

Art. 10. 1. Dopuszcza się przywóz, wywóz oraz przewóz przez polski obszar celny toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1, pod warunkiem uzyskania pozwolenia i z zastrzeżeniem art. 11.

2. Pozwolenie na przywóz, wywóz i przewóz, o którym mowa w ust. 1, wydaje minister właściwy do spraw gospodarki na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o zasadach szczególnej kontroli obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi (Dz.U. Nr 129, poz. 598 z 1996 r., Nr 106, poz. 496 z 1997 r., Nr 88, poz. 554 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 775 i Nr 83, poz. 931), a jeżeli toksyczne związki chemiczne lub ich prekursory są przeznaczone na cele wojskowe lub policyjne – w ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178).

Art. 11. 1. Wywóz, przywóz i przewóz przez polski obszar celny toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1 do i z państw nie będących Stronami Konwencji jest zakazany.

2. Wywóz, przywóz i przewóz przez polski obszar celny toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1 do i z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny jedynie do celów nie zabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.

Art. 12. 1. Przywóz, wywóz i przewóz przez polski obszar celny toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie Nr 2 Załącznika do Konwencji, dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 2”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji.

2. Przywóz, wywóz i przewóz przez polski obszar celny toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie Nr 3 Załącznika do Konwencji, dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 3”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przywóz, wywóz i przewóz przez polski obszar celny toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 3 z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny do i z państw nie będących Stronami Konwencji, z tym że w przypadku wywozu i przewozu do tych państw, warunkiem jego dopuszczenia jest okazanie świadectwa o końcowym użytkowniku, wydanego przez właściwe władze tych państw.

4. Świadectwo, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać dane określone w art. 41 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz.U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178).

Rozdział IV

Deklaracje i ich kontrola

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi krajowy system gromadzenia i przetwarzania danych związanych z działalnością, o której mowa w art. 5 – 12, oraz przygotowuje projekty deklaracji wymaganych przez Konwencję.

2. Projekty deklaracji, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.

Art. 14. 1. Podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, prowadzący działalność z wykorzystaniem związków chemicznych i ich prekursorów, objętych postanowieniami Konwencji, są obowiązani przekazywać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o tej działalności, związane z:

1) produkcją, wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabywaniem, gromadzeniem, przechowywaniem, zbywaniem, przekazywaniem i używaniem związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazach 1, 2 i 3,

2) produkcją, wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabywaniem, gromadzeniem, przechowywaniem, zbywaniem, przekazywaniem i używaniem nie wymienionych w Wykazach 1, 2 i 3 określonych organicznych związków chemicznych, z uwzględnieniem postanowień Części IX Załącznika do Konwencji dotyczącego jej stosowania i weryfikacji,

3) obrotem z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami wymienionymi w Wykazach 1, 2 i 3,

4) posiadaniem chemicznych środków policyjnych.

2. Podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, są obowiązani przekazywać informacje, o których mowa w ust. 1, każdego roku w terminach:

- a) do dnia 30 września – w przypadku informacji, które dotyczą działalności planowanej w następnym roku kalendarzowym,
- b) do dnia 28 lutego – w przypadku informacji, które dotyczą działalności prowadzonej w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być prawdziwe, rzetelne i wyczerpujące oraz spełniać wymogi określone w Konwencji.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane, jakie powinny zawierać informacje, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie to powinno zapewnić dopływ danych niezbędnych do sporządzenia deklaracji wymaganych przez Konwencję.

Art. 15. 1. Informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1-3, podlegają kontroli.

2. Organem właściwym w sprawach kontroli, o której mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw gospodarki, z wyjątkiem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim.

3. W jednostkach i komórkach organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także w przedsiębiorstwach państwowych, dla których jest on organem założycielskim kontrolę, o której mowa w ust. 1, prowadzi Minister Obrony Narodowej.

4. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572) dotyczące postępowania kontrolnego oraz art. 48 i 49 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178).

Rozdział V

Działalność inspekcyjna

Art. 16. Zespół inspekcyjny, w granicach zadań określonych w Załączniku do Konwencji dotyczącym jej stosowania i weryfikacji, jest uprawniony do:

1) wejścia na teren każdego obiektu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do którego:

- a) przedstawiono informację lub deklarację w związku z działalnością prowadzoną zgodnie z art. VI Konwencji,
- b) zażądano inspekcji na żądanie, zgodnie z art. IX ust. 8 Konwencji,
- c) zostało wszczęte dochodzenie zgodnie z art. X ust. 9 Konwencji,

2) prowadzenia innej działalności inspekcyjnej, zgodnie z Konwencją,

- 3) używania sprzętu zatwierdzonego zgodnie z Konwencją, włącznie z zainstalowaniem urządzeń służących do stałego monitorowania obiektów,
- 4) prowadzenia rozmów z posiadaczem kontrolowanego obiektu lub jego przedstawicielem,
- 5) przeglądania dokumentów i rejestrów,
- 6) pobierania próbek w celu ich analizy.

Art. 17. 1. Zespołowi inspekcyjnemu towarzyszy zespół eskortujący, powołany przez ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

2. Uprawnienia członków zespołu inspekcyjnego, o których mowa w art. 16, przysługują odpowiednio członkom zespołu eskortującego.

Art. 18. 1. Przy prowadzeniu inspekcji kontrolowane podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, są obowiązani wobec zespołu inspekcyjnego i zespołu eskortującego do:

- 1) udostępnienia obiektów i urządzeń, w których jest prowadzona działalność z wykorzystaniem związków chemicznych i ich prekursorów objętych postanowieniami Konwencji,
- 2) bycia obecnym podczas inspekcji,
- 3) udzielania niezbędnych informacji i zapewnienia wglądu w dokumenty i rejestry dotyczące zakresu kontroli,
- 4) sporządzania kopii żądanych dokumentów i rejestrów,
- 5) pobierania próbek albo współdziałania w pobieraniu próbek,
- 6) umożliwienia zespołowi inspekcyjnemu korzystania ze środków łączności oraz, na ile jest to możliwe, z innych urządzeń znajdujących się w kontrolowanym obiekcie,
- 7) zapewnienia odpowiednich warunków do pracy, w tym samodzielnych pomieszczeń i miejsc do przechowywania dokumentów.

2. Przy prowadzeniu inspekcji stosuje się odpowiednio przepisy art. 17 ust. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572).

Art. 19. Przy prowadzeniu inspekcji kontrolowane podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, mają prawo do:

- 1) uczestniczenia w pracach zespołu eskortującego,
- 2) składania wyjaśnień i wnoszenia zastrzeżeń podczas prowadzenia inspekcji,
- 3) zapoznania się z ustaleniami inspekcji i zgromadzoną dokumentacją,

- 4) otrzymania sprawozdania z przeprowadzonej inspekcji oraz zgłoszenia uwag do tego sprawozdania,
- 5) uczestniczenia w spotkaniach podsumowujących inspekcje oraz zgłaszania uwag.

Art. 20. 1. Koszty związane z przeprowadzeniem inspekcji są ponoszone ze środków budżetu państwa, które zapewniają właściwi dysponenci odpowiednich części budżetu.

2. Ministrowie właściwi ze względu na prowadzone inspekcje przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych wnioski o refundację poniesionych kosztów, który jest przekazywany do Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej, zwanej dalej „Organizacją”.

Art. 21. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przyjmowania inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzenie to określi w szczególności:

- 1) tryb powiadamiania o inspekcji,
- 2) sposób ustalania składu zespołu eskortującego,
- 3) obowiązki ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt w zakresie:
 - a) powiadamiania właściwych organów oraz właściciela obiektu o planowanej inspekcji,
 - b) przygotowania inspekcji,
 - c) zapewnienia zespołowi inspekcyjnemu i zespołowi eskortującemu dostępu do obiektu objętego inspekcją, transportu do i z miejsca inspekcji, zakwaterowania, pomieszczeń do pracy, tłumaczeń, korzystania ze środków łączności oraz opieki medycznej,
 - d) zapewnienia przeprowadzenia inspekcji zgodnie z procedurami przewidzianymi w Konwencji,
- 4) tryb pokrywania kosztów inspekcji oraz występowania do Organizacji w celu refundacji poniesionych kosztów.

Rozdział VI

Ochrona informacji

Art. 22. 1. Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW restricted” podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95), dla informacji niejawnych opatrzonych klauzulą „zastrzeżone”.

2. Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW protected” podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych opatrzonych klauzulą „poufne”.

3. Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW highly protected” podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych opatrzonej klauzulą „tajne”.

4. Informacje, uzyskane od podmiotów i przedsiębiorców, o których mowa w art. 2, w związku z obowiązkiem ustanowionym w art. 14, oraz oznaczone odpowiednimi klauzulami, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, odpowiednio do przyznanej klauzuli.

Rozdział VII

Kompetencje organów administracji publicznej

Art. 23. 1. Funkcje Organu Krajowego, o którym mowa w Konwencji, wykonuje minister właściwy do spraw zagranicznych.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw zagranicznych, jako Organu Krajowego, należy:

- 1) opracowywanie i realizacja założeń polityki Rzeczypospolitej Polskiej wobec Organizacji,
- 2) utrzymywanie kontaktów z Organizacją oraz innymi państwami będącymi Stronami Konwencji w sprawach związanych z realizacją jej postanowień,
- 3) współuczestniczenie w przyjmowaniu inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) koordynowanie działań podejmowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem zobowiązań wynikających z Konwencji,
- 5) udzielanie, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, za pośrednictwem Organizacji pomocy innym państwom będącym Stronami Konwencji w przypadku zagrożenia użyciem lub użycia przeciwko nim broni chemicznej, zgodnie z postanowieniami Konwencji.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki nadzoruje działalność związaną z realizacją postanowień Konwencji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Nadzorując działalność, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) prowadzi krajowy system gromadzenia i przetwarzania danych związanych z działalnością, o której mowa w art. 5-12, a także przygotowuje projekty deklaracji wymaganych przez Konwencję oraz przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych,
- 2) kontroluje działalność podmiotów i przedsiębiorców, o których mowa w art. 2, w sferze realizacji Konwencji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim, w szczególności zapewnia kontrolę obrotu z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami wymienionymi w Wykazach 1, 2 i 3,
- 3) zapewnia, we współpracy z Ministrem Obrony Narodowej, możliwość prowadzenia analiz chemicznych związanych z realizacją postanowień Konwencji,
- 4) prowadzi, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, działalność związaną z przygotowaniem, przyjmowaniem i prowadzeniem inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim, jak również organów i

jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 25. 1. Minister Obrony Narodowej zapewnia realizację postanowień Konwencji przez jednostki i komórki organizacyjne jemu podporządkowane oraz przez niego nadzorowane, a także przedsiębiorstwa państwowe, dla których jest on organem założycielskim, poprzez:

- 1) kontrolowanie realizacji postanowień Konwencji,
- 2) zapewnianie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw gospodarki, możliwości prowadzenia analiz chemicznych związanych z realizacją postanowień Konwencji,
- 3) prowadzenie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych działalności związanej z przygotowaniem, przyjmowaniem i prowadzeniem inspekcji Organizacji.

2. Minister Obrony Narodowej może wydzielać, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, w ramach posiadanych sił i środków przeznaczonych do obrony przed bronią chemiczną, ich część w celu udzielenia, za pośrednictwem Organizacji, pomocy innym państwom będącym Stronami Konwencji, w przypadku zagrożenia użyciem lub użycia przeciwko nim broni chemicznej.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje kontrolę realizacji postanowień Konwencji w podległych mu i nadzorowanych przez niego organach i jednostkach organizacyjnych, a także określa zadania tych organów i jednostek w tym zakresie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia:

- 1) przeprowadzanie kontroli granicznej zespołów inspekcyjnych według zasad przyjętych dla personelu dyplomatycznego w wyznaczonych przejściach granicznych,
- 2) bezpieczeństwo członkom zespołów inspekcyjnych w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w czasie przemieszczania się,
- 3) prowadzenie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych i ministrem właściwym do spraw gospodarki, działalności związanej z przygotowaniem, przyjmowaniem i prowadzeniem inspekcji Organizacji w podległych mu i nadzorowanych przez niego jednostkach organizacyjnych.

Rozdział VIII

Przepisy karne

Art. 27. Kto używa chemicznych środków policyjnych jako środka prowadzenia działań wojennych, podlega karze pozbawienia wolności do lat 10.

Art. 28. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia lub wbrew jego warunkom, w celach nie zabronionych przez Konwencję, produkuje, wytwarza, przetwarza, nabywa, gromadzi, przechowuje, zbywa, przekazuje, używa lub posiada toksyczne związki chemiczne lub ich prekursory, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto toksyczne związki chemiczne lub ich prekursory przekazuje osobie nieuprawnionej.

Art. 29. Kto bez wymaganego pozwolenia lub wbrew jego warunkom dokonuje obrotu z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi lub ich prekursorami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 30. 1. Kto nie dopełnia obowiązku informowania uprawnionego organu bądź udziela informacji nieprawdziwych o prowadzonej działalności związanej z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów objętych postanowieniami Konwencji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 5.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku.

Art. 31. Kto odmawia dopuszczenia zespołu inspekcyjnego lub zespołu eskortującego do kontrolowanego obiektu, udziela nieprawdziwych informacji członkom tych zespołów albo w inny sposób uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie inspekcji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 3;

Art. 32. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 27-29, sąd może orzec przepadek towarów, technologii oraz innych przedmiotów służących lub przeznaczonych do popełnienia albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, nie wyłączając środków płatniczych, papierów wartościowych i wartości dewizowych oraz innych korzyści majątkowych, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Rozdział X

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 33. Podmioty i przedsiębiorcy prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność bez pozwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, mogą w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić do właściwego organu o wydanie wymaganego pozwolenia.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

projektu ustawy o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów

I. Podpisana w Paryżu w dniu 13 stycznia 1993 r. Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, która weszła w życie (również w stosunku do Polski) w dniu 29 kwietnia 1997 r. wprowadza szereg zakazów i ograniczeń w produkcji i obrocie nie tylko bronią chemiczną - posiadanie tej bowiem zostało w Konwencji całkowicie zakazane, ile toksycznymi związkami chemicznymi określonymi w załącznikach do konwencji i prekursorami, które mogą służyć do produkcji tych związków chemicznych.

Dla wykonania celów ustanowionych w Konwencji utworzona została Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej, do której kompetencji należy nie tylko organizowanie współpracy poszczególnych państw, lecz przede wszystkim organizowanie kontroli i weryfikacji składanych przez państwo – stronę, oświadczeń i deklaracji. Już w maju 1996 r., w nocie Sekretarza Wykonawczego Organizacji, wskazano na te aspekty, które w opinii Organizacji - wymagają w miarę jednolitej regulacji w ustawodawstwach wewnętrznych państw - stron Konwencji. Z noty tej wynika jednoznacznie, że niezależnie od rozwiązań przyjętych na gruncie prawa wewnętrznego, oczekuje się, aby państwa-strony zapewniły pewne minimum w zakresie wykonania postanowień Konwencji, a mianowicie:

- 1) wprowadziły w swój system prawny zakazy wynikające z Konwencji,
- 2) zapewniły ich wykonanie poprzez stworzenie odpowiednich sankcji, przewidujących odpowiedzialność karną za złamanie lub niewykonywanie zakazów,
- 3) utworzyły tzw. Organ Krajowy, którego celem byłoby zapewnienie współpracy danego państwa z Organizacją i innymi Stronami Konwencji.

Co prawda Konwencja stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, oraz ma pierwszeństwo przed ustawami, jeżeli ustaw nie da się pogodzić z Konwencją, pełne wywiązanie się Rzeczypospolitej Polskiej z podjętych zobowiązań wymaga uchwalenia ustawy i wprowadzenia w życie pewnych mechanizmów, które - skorelowane z innymi przepisami - zapewnią wykonanie Konwencji przez podmioty gospodarcze działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaś organom państwowym dadzą oparte na prawie skuteczne środki kontrolowania życia gospodarczego w zakresie produkcji i obrotu związkami chemicznymi, o których mowa w załącznikach do Konwencji, i prekursorami do nich, a także zapewnią możliwość terminowego składania przewidzianych przez Konwencję deklaracji.

Gdy chodzi o użyte w ustawie definicje pojęć, dla ułatwienia wykładni i stosowania ustawy wprowadzono generalne odesłanie do definicji legalnych zawartych w samej Konwencji

II. Do najważniejszych postanowień projektowanej ustawy należą Rozdział II precyzujący zakazy i ograniczenia (art. 4 – 9) oraz Rozdział III regulujący zasady obrotu z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi lub ich prekursorami wymienionymi w Wykazach 1, 2 i 3 (art. 10 – 12).

Art. 4. ustawy zabrania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: prowadzenia badań, produkcji, wytwarzania, przetwarzania lub nabywania w jakikolwiek inny sposób, gromadzenia, przechowywania, zbywania lub przekazywania komukolwiek broni chemicznej; używania broni

chemicznej; podejmowania jakichkolwiek wojskowych przygotowań do użycia broni chemicznej; używania chemicznych środków policyjnych jako środka prowadzenia działań wojennych; podżegania lub pomocnictwa w podejmowaniu powyższej zabronionej działalności.

Zgodnie z art. 5. i art. 6 produkcja, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych mogą być prowadzone wyłącznie w celach nie zabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych, na podstawie pozwolenia. Pozwolenia takie będą wydawane przez ministra właściwego do spraw gospodarki, z wyłączeniem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także dla przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim, dla których pozwolenia wydaje Minister Obrony Narodowej.

Art. 7 ustawy postanawia, że udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie pozwolenia lub ograniczenie jego zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji administracyjnej, jak również że pozwolenia udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat. W przypadku spraw związanych z udzieleniem, odmową udzielenia, zmiany i cofnięcia pozwolenia lub ograniczenia jego zakresu w stosunku do wniosku projekt odsyła do odpowiednich przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178).

Artykuły 8 i 9 zawierają delegacje dla ministra właściwego do spraw gospodarki i Ministra Obrony Narodowej do wydania rozporządzeń dotyczących trybu wydawania pozwoleń oraz zakresu i szczegółowych warunków działalności z toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami, wymienionymi w Wykazie 1.

Na podstawie art. 10 dopuszcza się przywóz, wywóz oraz przewóz przez obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1, pod warunkiem uzyskania pozwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw gospodarki na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o zasadach szczególnej kontroli obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi (Dz.U. Nr 129, poz. 598 z 1996 r., Nr 106, poz.496 z 1997 r., Nr 88, poz. 554 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 775 i Nr 83, poz. 931), a jeżeli toksyczne związki chemiczne lub ich prekursory są przeznaczone na cele wojskowe lub policyjne – w ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178).

Art. 11 zakazuje wywozu, przywozu i przewozu toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1 do państw nie będących Stronami Konwencji. Zgodnie z ust. 2 powyższego artykułu wywóz, przywóz i przewóz toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1 do państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny jedynie do celów nie zabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.

Art. 12 dopuszcza przywóz, wywóz i przewóz toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 2 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych oraz przywóz, wywóz i przewóz z Państw-Stron Konwencji toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 3 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych do państw będących Stronami Konwencji. Zgodnie z art. 12

przywóz, wywóz i przewóz z Państw-Stron Konwencji toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 3 jest dopuszczalny do państw nie będących Stronami Konwencji, z tym że w przypadku wywozu i przewozu do tych państw, warunkiem jego dopuszczenia jest okazanie świadectwa o końcowym użytkowniku, wydanego przez właściwe władze tych państw.

III. Zgodnie ze przepisami zawartymi w Konwencji Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana do przedstawiania Organizacji okresowych deklaracji dotyczących działalności prowadzonej ze związkami chemicznymi zawartymi w Wykazach związków chemicznych.

Aby przygotowanie takich deklaracji było możliwe, niezbędne jest ustanowienie mechanizmu gromadzenia i kontrolowania informacji na temat działalności prowadzonej na terytorium RP. Zgodnie z art. 13 minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi krajowy system gromadzenia i przetwarzania danych związanych z działalnością, o której mowa w art. 5 – 12 ustawy oraz przygotowuje projekty deklaracji wymaganych przez Konwencję. Powyższe projekty minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, który je następnie przedstawia Organizacji.

Art. 14 postanawia, że podmioty i przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą z wykorzystaniem związków chemicznych i ich prekursorów, objętych Konwencją, są obowiązani przekazywać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji o tej działalności, związanej z: produkcją, wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabywaniem, gromadzeniem, przechowywaniem, zbywaniem, przekazywaniem i używaniem związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazach 1, 2 i 3; produkcją, wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabywaniem, gromadzeniem, przechowywaniem, zbywaniem, przekazywaniem i używaniem nie wymienionych w Wykazach 1, 2 i 3 określonych organicznych związków chemicznych, z uwzględnieniem postanowień Części IX Załącznika do Konwencji dotyczącego jej stosowania i weryfikacji, obrotem z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami wymienionymi w Wykazach 1, 2 i 3, posiadaniem chemicznych środków policyjnych. Artykuł ten ustanawia jednocześnie terminy przekazywania powyższych informacji. Ustawa ustanawia wymóg, zgodnie z którym informacje powyższe powinny być prawdziwe, rzetelne i wyczerpujące oraz spełniać wymogi określone w Konwencji.

Zgodnie z art. 15 ustawy przekazywane informacje podlegają kontroli. Organem właściwym w sprawach wyżej wymienionej kontroli jest minister właściwy do spraw gospodarki, z wyjątkiem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim, w przypadku których właściwym jest Minister Obrony Narodowej. Do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572), dotyczące postępowania kontrolnego, oraz art. 48 i 49 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178).

Konwencja daje Organizacji prawo do prowadzenia kontroli prawidłowości wykonywania postanowień Konwencji przez jej Państwa-Strony. W związku z powyższym, ustawa precyzuje w Rozdziale V uprawnienia zespołu inspekcyjnego, jak również obowiązki osób fizycznych i prawnych będących właścicielami obiektów, w których prowadzona jest działalność inspekcyjna na mocy postanowień Konwencji.

Art. 16 określa uprawnienia zespół inspekcyjnego, który w granicach zadań określonych w Załączniku do Konwencji dotyczącym jej stosowania i weryfikacji, ma prawo między innymi do: wejścia na teren każdego obiektu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w konkretnych przypadkach określonych w tym artykule, prowadzenia innej działalności inspekcyjnej, zgodnie z Konwencją; używania sprzętu zatwierdzonego zgodnie z Konwencją, włącznie z zainstalowaniem

urządzeń służących do stałego monitorowania obiektów; prowadzenia rozmów z posiadaczem kontrolowanego obiektu lub jego przedstawicielem; wglądu do dokumentów i rejestrów; pobierania próbek w celu ich analizy.

Zgodnie z art. 17 zespołowi inspekcyjnemu towarzyszy zespół eskortujący, powoływany przez ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych. Zespołowi eskortującemu przysługują uprawnienia członków zespołu inspekcyjnego.

Kluczowe znaczenie dla zapewnienia efektywności inspekcji ma art. 18, który postanawia, że przy prowadzeniu inspekcji kontrolowane podmioty i przedsiębiorcy są zobowiązani wobec zespołu inspekcyjnego i zespołu eskortującego do: udostępnienia obiektów i urządzeń, w których jest prowadzona działalność objęta Konwencją, bycia obecnym podczas inspekcji, udzielania niezbędnych informacji i zapewnienia wglądu w dokumenty i rejestry dotyczące zakresu kontroli, sporządzania kopii żądanych dokumentów i rejestrów, pobierania próbek albo współdziałania w pobieraniu próbek, umożliwienia zespołowi inspekcyjnemu korzystania ze środków łączności oraz, na ile jest to możliwe, z urządzeń i sprzętu znajdujących się w kontrolowanym obiekcie, zapewnienia odpowiednich warunków do pracy, w tym samodzielnych pomieszczeń i miejsc do przechowywania dokumentów.

W świetle art. 19 przy prowadzeniu inspekcji kontrolowane podmioty i przedsiębiorcy mają prawo do: uczestniczenia w pracach zespołu eskortującego, składania wyjaśnień i wnoszenia zastrzeżeń podczas prowadzenia inspekcji, zapoznania się z ustaleniami inspekcji i zgromadzoną dokumentacją, otrzymania sprawozdania z przeprowadzonej inspekcji oraz zgłaszania uwag do tego sprawozdania, uczestniczenia w spotkaniach podsumowujących inspekcje oraz zgłaszania uwag.

Zgodnie z art. 21 ustawy Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb przyjmowania inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Artykuł ten przewiduje również możliwość refundacji przez Organizację kosztów ponoszonych w związku z prowadzonymi inspekcjami.

IV. Rozdział VI projektu dotyczy ochrony informacji niejawnych przekazywanych przez Organizację oraz uzyskiwanych od podmiotów i przedsiębiorców w związku ze zbieraniem informacji na mocy art. 14. Między innymi art. 22 zapewnia porównywalność klauzul nadawanych informacjom przekazywanym przez Organizację oraz ich ochronę zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95). Informacje uzyskiwane od przedsiębiorców i podmiotów prowadzących działalność w sferze objętej uregulowaniami Konwencji oraz oznaczone odpowiednimi klauzulami, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, odpowiednio do przyznanej klauzuli.

V. Ustawa precyzuje kompetencje organów administracji publicznej w związku z wykonywaniem przez Polskę zobowiązań wynikających z Konwencji. W celu wykonania zobowiązań wynikających dla Rzeczypospolitej Polskiej z Konwencji ustanawia się Organ Krajowy, którego funkcje będzie wykonywać minister właściwy do spraw zagranicznych.

Do zadań Organu Krajowego należy między innymi opracowywanie i realizacja założeń polityki Rzeczypospolitej Polskiej wobec Organizacji, utrzymywanie kontaktów z Organizacją oraz innymi państwami będącymi Stronami Konwencji w sprawach związanych z realizacją jej postanowień, współuczestniczenie w przyjmowaniu inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, koordynowanie działań podejmowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem zobowiązań wynikających z Konwencji, udzielanie, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, za pośrednictwem Organizacji

pomocy innym państwom będącym Stronami Konwencji w przypadku zagrożenia użyciem lub użycia przeciwko nim broni chemicznej, zgodnie z postanowieniami Konwencji.

Ustawa określa ponadto kompetencje ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 24), Ministra Obrony Narodowej (art. 25), ministra właściwego do spraw wewnętrznych (art. 26)

VI. Zgodnie ze zobowiązaniem nałożonym na Polskę na mocy Konwencji ustawa zawiera przepisy karne za naruszenie zakazów ustanowionych w Konwencji.

Ponieważ kodeks karny zawiera sankcje za stosowanie środków masowej zagłady, do których należy broń chemiczna, lub przygotowania do takiego zastosowania, zakazanego przez prawo międzynarodowe (art. 120 i 121) projekt nie powtarza powyższych uregulowań. Ustawa wprowadza natomiast karalność: używania chemicznych środków policyjnych jako środka prowadzenia działań wojennych; produkowania, nabywania, używania lub posiadania toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów bez wymaganego pozwolenia lub wbrew jego warunkom, w celach nie zabronionych przez Konwencję; obrotu z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi lub ich prekursorami bez pozwolenia lub wbrew jego warunkom. Ustawa przewiduje również sankcje za niedopełnienie obowiązku informowania uprawnionego organu bądź udzielenie informacji nieprawdziwych o prowadzonej działalności oraz odmowę dopuszczenia zespołu inspekcyjnego Organizacji oraz zespołu eskortującego do kontrolowanego obiektu, udzielenie nieprawdziwych informacji przedstawicielom tych zespołów albo w inny sposób utrudnianie przeprowadzenia inspekcji.

Zgodnie z art. 32 ustawy w razie skazania za przestępstwa związane z naruszeniem zakazów konwencyjnych, sąd może orzec przepadek towarów, technologii lub innych przedmiotów służących lub przeznaczonych do popełnienia albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, nie wyłączając środków płatniczych, papierów wartościowych i wartości dewizowych oraz innych korzyści, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

VII. Projektowana ustawa ma zasadnicze znaczenie dla wywiązania się przez Rzeczpospolitą Polską ze zobowiązań ustanowionych w Konwencji o zakazie broni chemicznej. Wprowadza ona niezbędne mechanizmy umożliwiające skuteczne wykonywanie i nadzorowanie wykonywania zakazów i ograniczeń określonych w Konwencji. Należą do nich między innymi: system zbierania informacji o prowadzonej działalności, przygotowywania i weryfikacji deklaracji oraz katalog sankcji karnych. Jednocześnie w istotny sposób ustawa zabezpiecza podstawowe interesy naszego kraju, jak również podmiotów prowadzących działalność w dziedzinie związków chemicznych.

Ustawa uwzględnia zasady działania i procedury wypracowane w ramach dotychczasowego wykonywania przez Polskę zobowiązań wynikających z Konwencji, a w szczególności dotyczące współdziałania i kompetencji ministrów odpowiedzialnych za realizację poszczególnych sfer wyżej wymienionych zobowiązań. Ustawa potwierdza istniejący model współpracy z Organizacją do spraw Zakazu Broni Chemicznej w Hadze oraz nadzoru wykonywania Konwencji w Polsce, w którym centralne miejsce zajmuje minister właściwy do spraw zagranicznych, jako Organ Krajowy.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa, ponieważ koszty związane z jej wykonywaniem pokrywają się z kosztami realizacji przez Polskę postanowień Konwencji, ponoszonymi od czasu wejścia Konwencji w życie.

Zgodnie z opinią Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, problematyka projektowanej ustawy nie wchodzi w zakres regulacji prawa europejskiego.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/ *146* /2000/DHP-el

Warszawa, 9-10. 2000 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

W związku z przedłożonym tekstem projektu ustawy o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (pismo nr RM-10-114-00), uprzejmie informuję, że opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej została wyrażona pismem z dnia 24 września 1999 r. (pismo nr Sekr.Min. PS/2417/99/DHP-el).

Wprowadzone zmiany nie zmieniają konkluzji opinii.

W załączeniu przekazuję kopię opinii.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Władysław Bartoszewski
Minister Spraw Zagranicznych

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

p.o. SEKRETARZA

Paweł Samecki

Podsekretarz Stanu

Sekr.Min.PS / 2017 / 99 / DHP-el

Warszawa, 24. 09. 1999

Pan

Bronisław Geremek

Minister Spraw Zagranicznych

Opinia o zgodności projektu ustawy o wykonywaniu przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, sporządzonej w Paryżu w dniu 13 stycznia 1993 roku z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Pawła Sameckiego działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr DPr.I21-19-98) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Aleksander Proksa

Sekretarz Rady Ministrów

p.o. SEKRETARZA
Komitetu Integracji Europejskiej

Paweł Samecki
Paweł SAMECKI

URZĄD KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

Al. Ujazdowskie 9, 00-918 Warszawa tel. 694-75-42, fax 625-93-80

Projekt

R O Z P O R Z A D Z E N I E
RADY MINISTRÓW
z dnia

w sprawie trybu przyjmowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inspekcji Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz.U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Minister właściwy do spraw zagranicznych powiadamia niezwłocznie o inspekcji Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej, zwanej dalej „inspekcją”, w formie pisemnej, załączając kopię notyfikacji o inspekcji:

- 1) ministra właściwego do spraw gospodarki,
- 2) Ministra Obrony Narodowej,
- 3) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 5) organ administracji publicznej, z którym jest związany inspekcjonowany obiekt.

§ 2.

Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt zawiadamia niezwłocznie właściciela obiektu o planowanej inspekcji.

§ 3.

1. W skład zespołu eskortującego wchodzi przedstawiciele ministra właściwego do spraw zagranicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz organu administracji publicznej, z którym jest związany inspekcjonowany obiekt.
2. Szefa zespołu eskortującego wyznacza minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt.

3. Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt zwraca się niezwłocznie do ministrów i organów wymienionych w ust. 1 o wyznaczenie przedstawicieli do zespołu eskortującego.

§ 4.

1. Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt prowadzi, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz organem administracji publicznej, z którym jest związany inspekcjonowany obiekt, działania związane z przygotowaniem i przyjęciem inspekcji, w tym zapewnia zespołowi inspekcyjnemu oraz zespołowi eskortującemu:
 - 1) dostęp do obiektu objętego inspekcją,
 - 2) transport do i z miejsca inspekcji,
 - 3) zakwaterowanie,
 - 4) pomieszczenia do pracy,
 - 5) tłumaczy,
 - 6) środki łączności w czasie wykonywania czynności związanych z prowadzeniem inspekcji,
 - 7) opiekę medyczną.
2. Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt zapewnia przeprowadzenie inspekcji zgodnie z procedurami przewidzianymi w Konwencji.

§ 5.

Właściwi ministrowie współdziałają z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz ministrem właściwym ze względu na inspekcjonowany obiekt w realizacji zadań związanych z przyjęciem inspekcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6.

1. Środki na realizację zadań związanych z przyjęciem inspekcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapewniają właściwi dysponenci odpowiednich części budżetu państwa.
2. Koszty udziału w inspekcji członków zespołu eskortującego są pokrywane z budżetu tego ministra lub innego organu administracji publicznej, którego reprezentują.

§ 7.

1. Koszty związane z zapewnieniem zespołowi inspekcyjnemu środków niezbędnych do przeprowadzenia inspekcji i pokrywane przez ministra wyznaczającego szefa zespołu eskortującego są refundowane przez Organizację do spraw Zakazu Broni Chemicznej.
2. Po otrzymaniu od ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt zestawienia potwierdzonych stosownymi dowodami księgowymi, zgodnie z przepisami o rachunkowości, kosztów związanych z zapewnieniem zespołowi inspekcyjnemu środków niezbędnych do przeprowadzenia inspekcji. Minister właściwy do spraw zagranicznych występuje niezwłocznie do Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej o zrefundowanie tych kosztów.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW